

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Et suffraganeis Ecclesiæ Senonensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

cialius permanebat, de nocte latenter mutato habitu quasi nudum ad sedem apostolicam destinavit. Cum autem dictus Episcopus appellationem interpositam per procuratorem idoneum memoratum Capellanum suum fuerit profecutus, dictus Rex non curavit idoneum mittere responsalem, licet quidam simplex nuntius ipsius P. dictus Abbas nobis ex parte sua litteras minus providas praesentavit. Quia vero quanto praedictum Regem ampliori caritate diligimus, tanto majori dolore turbamur quotiens nobis ea de ipsius actibus referuntur quae famam ejus obnubilant apud homines & conscientiam maculant apud Deum, fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus atque praecipimus quatenus eundem Regem moneas attentius & efficaciter inducere non postonas ut memoratum Episcopum propriae restituat libertati, ablata eidem restituens universa, & de damnis, injuriis, & gravaminibus supra dictis sibi & Ecclesiae irrogatis satisfaciens competenter, ab eisdem & similibus de cetero sic desistat quod offensam divinae majestatis evitet, quam propter hoc creditur incurrisse, & apud homines ejus opinio, quae per praedicta maculata fuerat, releveretur. Alioquin, quantumcunque ipsius velimus honori deferre, quia tamen homini contra Deum deferre nolumus aliqua ratione, omni gratia, timore, ac amore postpositis ipsum ad hoc per illam quam magis videris expedire censuram & per poenam in compromisso statutam, qua se, sicut ex litteris Bracarensis electi nuper accepimus, voluntarie obligavit, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo compellere non postonas. Datum ut in alia per totum.

E I D E M.

*Epist. 10.
De negotio Episcopi Colimbricensis cum Egitanensis.*

Licet venerabilis frater noster Colimbricensis Episcopus, pro eo quod inter ipsum & Egitanensem Episcopum suffraganeum tuum super limitatione episcopatum suorum & quibusdam aliis quaestio ventilatur, te in causa sua possit judicem recusare, nos tamen de discretione tua ac prudentia plenè confisi, causam suam, quam habet contra carissimum in Christo filium nostrum Regem Portugalem illustrem, tibi de certa scientia duximus committendam. Quocirca fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatenus habens praeculis solum Deum, taliter in negotio ipso procedas quod & idem Episcopus suam & Ecclesiae suae justitiam pro-

sequatur, & nos devotionem tuam possimus exinde merito commendare. Ceterum quia, sicut accepimus, Cancellarius ejusdem Regis litteras nostras vel delegatorum nostrorum, quae mittuntur eidem, ob favorem ipsius aut interpretatur aliter quam se habeant, aut omnino subicit quod noscitur regis auribus displicere, volumus & mandamus quatinus litteras quas super eodem negotio ipsi Regi dirigimus, per tuum Clericum ei praesentari facias, & legi etiam continentiam earundem; ipsum Cancellarium monens auctoritate nostra pariter & inducens ut sicut divinam non vult & nostram indignationem incurere, ab opere tam iniquo de cetero conquiescat. Datum ut in alia.

ARCHIEPISCOPO ET
suffraganeis Ecclesiae Senonensis.

ADversus quosdam Clericos vestrorum dioecelium, qui dudum ad sedem apostolicam accedentes, a vicinis Episcopis, Castellano videlicet, & Ortano, Sutrino, & Nepesino, temerè se fecerunt ad sacros ordines promoveri, gravi fuimus indignatione commoti, pro eo maxime quod quosdam eorum per falsas litteras & simoniacam pravitatem accepimus fuisse promotos. Unde ordinatores a potestate suspendimus ordinandi, & ordinatis executionem interdiximus ordinum taliter susceptorum, super hoc vobis litteras apostolicas destinantes. Nuper autem multi de ipsis ad nostram praesentiam revertentes, cum multo fletu & ejulatu quotidie non cessabant ad nos opportunè importunè clamare, suppliciter obsecrantes ut cum eis misericorditer agere dignaremur. Quibus diu nos difficiles exhibuimus & severos in tantum quod eis sub poena excommunicationis injunximus ut redirent, nec nos super hoc diutius molestant. Sed nec sic quidam eorum ab obsecrationis instantia desistere voluerunt, quod magis repellentur a nobis, eò magis apud nos ut misereremur instantes. Ejus denique nos exemplo qui cum iratus fuerit non obliviscitur misereri, rigorem mansuetudine providimus temperandum, cum & ipsi, exemplo Iacob luctantis cum angelo, nullatenus nos dimitterent, nisi eis benedicere curarem. Quocirca fraternitati vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus his qui de praedictis duobus criminibus canonice se purgaverint, falsitate videlicet litterarum & simoniaca pravitatem, suspensionis sententiam quam in eos tulimus relaxetis;

relaxetis; ut si alijs digni sint & idonei, & vos eis concedere volueritis, in vestris possint diocesis ministrare. Ad hæc, per dioceses vestras ex parte tam nostra quam vestra publicè ac districtè vetetis ne quis ulterius se faciat taliter ordinari. Et ne facultas veniat incentivum tribuat delinquendi, quicumque de cetero fuerit taliter ordinatus, eo ipso se noverit ab ordinis executione suspensum. Datum Laterani 11. Kal. Martij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

ABBATISSÆ ET MONIALIBVS Aurignacensibus.

CVM ex injuncto &c. ut supra lib. XIII. epist. CCV. usque attentantur. Sanè, te, filia Abbatis, referente ad nostram audientiam est delatum quòd Abbatis quæ te præcessit & vos ad multorum instantiam importunam quibusdam non vacantiis beneficiis promisistis, pensionem eisdem ipsorum nomine concedentes in vestri monasterij læsionem. Quia igitur id contra statuta &c. ut supra usque incursum. Datum Laterani vi. Nonas Martij, anno quartodecimo.

HENRICO ELECTO SANCTI Stephani Heribipolensis.

Olim in dilecti filij nostri Benedicti tituli sanctæ Susannæ Presbyteri Cardinalis, quem tibi & * O. procuratori venerabilis fratris nostri Wirzeburgensis Episcopi auditorem concessimus, præsentia constitutus, proponere curavisti quòd cum in Abbatem monasterij sancti Stephani fuisset electus, & electionem tuam prædictus nolisset Episcopus confirmare, ad venerabilem fratrem nostrum Heistetensem Episcopum & dilectum filium Abbatem * Halbrunnensem commissionis litteras impetrasti, cumque coram ipsis inter te ac quosdam monachos adversarios tuos lis fuisset legitime contestata, quoniam pars adversa non solum comparere noluit in terminis peremptorijs etiam assignatis, sed quendam alium in prædictum monasterium intrudere, iudices receptis ex parte tua quibusdam testibus, te in possessionem causa rei servandæ mittentes, cum quem adversarij tui duxerant in monasterio intrudendum cum omnibus fautoribus suis excommunicationis sententiæ subjecerunt. Ad hæc autem respondebat Episcopi procurator quòd & tu per falsi suggestionem prædictas litteras impetraveras, & inordinatè procefferant iudices memorati: quia cum

inter te ac Episcopum fuisset causa commissa, ipsi, Episcopo non citato, contra prædictos monachos, de quibus in commissione mentio non fiebat, post appellationem ad nos interpositam præsumperant iudicium exercere. Nos igitur his & alijs quæ coram eodem Cardinale proposita fuerant plenius intelledis, tam id quod de illo extiterat attentatum qui lite pendente per adversarios tuos intrusus fuerat in Abbatem, quam illud quòd te in possessionem causa rei servandæ iudices induxerant memorati, decrevimus irritum & inane, ac de consensu partium venerabili fratri nostro Episcopo & dilectis filiis majoris Ecclesiæ & sanctæ crucis Præpositis Augustensibus dedimus in mandatis ut vocatis ad præsentiam suam quoscumque noscerent evocandos, te ac socijs tuis ad stipendia restituis, & absolutis secundum formam Ecclesiæ absolvendis, audirent causam, & tam recipiendis attestacionibus quam receptis legitime publicatis, eam sine canonico sublato appellationis obstaculo terminarent. Ipsi verò receptis per quosdam viros discretos testibus, & per se tandem attestacionibus publicatis, post multas exceptiones & alia utrinque proposita, quia quidam testes eis contrarij videbantur, causam ad nos remiserunt instructam, vigiliam beati Andrea partibus terminum præfigentes quo nostro se conspectui præsentarent sententiam recepturæ. Quamvis autem tu propter hoc ad sedem apostolicam accessisses, pro parte tamen altera nullus comparuit responsalis. Quare te oportuit diutius expectare. Tandem verò, ne pars altera lucrum de contumacia reportaret, sed ejus absentia Dei præsentia suppleretur, aperiri gesta fecimus & examinari omnia diligenter. Contra te igitur videbatur propositum & probatum quòd cum juri eligendi renuntiatum in Episcopi manu fuisset, ipse monachis sub hac forma licentiam tribuerat eligendi si possent in personam idoneam de gremio ipsius Ecclesiæ convenire, alioquin, ne sine ipso vel nuntio suo procedere attentarent districtius curaverat inhibere. Ipsi ergo super electione tractantibus, in quatuor arbitros fuit ab omnibus compromissum, sic videlicet ut si unus etiam ab alijs discordaret, quod tres facerent non valerent. Qui cum in quadam camera convenissent, nec potuissent adinvicem concordare, sed recessissent de loco ipso discordes, Johannes cum socijs suis accedens ad eos, ex Episcopi parte prohibuit ne ulterius